

DISSERTATIONIS ACADEMICÆ,
Vitam & Merita M. ISAACI B.
ROTHOVII,

Episcopi q. Aboënsis,

Exposituræ,

Particulam XVII:mam

Consensu Facult. Philos. in Acad. Ab.

PRÆSIDE

JOH. FREDR. WALLENIO,

Eloqu. Prof Publ. & Ord, Imper. Ord. de S. Wolodim. in
quarta classe Equite, & Societt. Oecon. Imp. Fenn. atque
Reg. Wermel, nec non Societ. Patriot. Holm, Membro,

Pro Exercitio

Publicæ disquisitioni subjicit

CAROLUS NICOLAUS KECKMAN,

Ostrobotniensis.

In Auditorio Superiori die XIII Junii MDCCCXII.

Horis a. m. consuetis.

ABOË,

In Officina FRENCKELLIANA.

MIN FAR,

HANDELSMANNEN I ULEÅBORG

Herr LARS HENRIC KECKMAN,

Tillegnas dessa blad af en

sakfäm och lydig Son

CARL NICLAS.

THESES RESPONDENTIS.

Thesis I.

Epistolam Horatii ad Pisones, quæ etiam de Arte Poëtica inscribitur, non ad Lucium, sed ad Cneium Calpurnium Pisónem (anno urbis 731 cum Augusto Consulens) hujusque filios Cneium & Lucium scriptam esse, cum Batavis Clarissimis van Reenen & van Lennep firmiter credimus.

Thes. II. Minus vero ad liquidum perducta videtur lis de ipso Poëmatis consilio, & cur Pisones, nec patri tantum, sed adolescentibus quoque filiis missum illud fuerit. Ab iis saltem haudquaquam stamus, qui nihil aliud propositum fuisse Vati autumant, quam ut majorem natu filium, ad versus faciendos propensorem, ab hoc studio deterret: quæ quidem sententia & operosiore carminis apparatu & aliis bene multis rebus facile refellitur.

Thes. III. Neque videtur tamen vel nobis improbabile, fuisse majorem illum Pisónem juniorum, Cneium, utpote natura sublimem & acrem (Tacit. Annal. L. II c. 43, 55, 57.), iisque viventem temporibus, quibus carmina indocti doctique passim scriberent & ipsi adeo pueri dictarent (A. P. v. 382. L. II. ep. I. v. 109 sq. 117.), aut jam e nobilibus scriptoribus (L. I. ep. 19. v. 39.) unum, aut certe poëticæ laudis avidum: quem igitur, ne, quidquid scripsisset, temere probaret, sui que ævi hominum ad morem, limæ offenderetur labore, mora malove pudore (L. II. ep. 2. v. 108. ep. I. v. 167. A. P. v. 290. sq.) aut mediocritatem Vatum ulli concessam arbitraretur, expressis quidem verbis (v. 366—390.) admonitum voluit Poëta.

Thes. IV. Universum autem spectantibus Poëmatis consilium facile, ut putamus, apparebit, eo respici non tam Pisones, liberalius omnino & eruditius, quam illo solebat tempore Romana juvenus (v. 325. sqq.), educatos, quam potius magnam illam ineptorum de plebe poëtarum turbam, quorum fatuitatem falsamque artis & de arte pervasivam Epistola didactico-satyrica ita exagitat Horatius, ut magnam veræ Poëseos difficultatem, præcepta ejus potiora tradendo, origines investigando, incrementorum lentitudinem commonstrando, & fontes, scopum utilitatesque indicando, petitis inprimis e Dramatico genere exemplis, ob oculos ponat; sed, ut Epistolam decet, & libero ordine, & pariori, nec per omnia tamen capita æquabili, eruditionis apparatu.

Thes. V. Est quoque magna hanc inter Epistolam illamque, quæ Augusto inscripta Secundum Librum orditur, materiæ, majorque etiam tractationis similitudo, & ea quidem tanta, ut altero poëmate alterius quasi continuationem exhiberi haud immerito censuerit Hurdus. Quemadmodum enim in illa ad Pisones, historia quædam Græcæ Poëseos laudesque Poëtarum utriusque gentis artis præceptis passim insperguntur: sic in altera ad Augustum enarrationi fatorum Poëseos Romanæ judicioque, quo hujus inprimis populi Vates æstimantur, multa immisceantur ad divinam artem perficiendam apprime conducentia monita,

Thes. VI.

Thef. VI. Laudata tantopere Veteribus, nostroque ævo magna cum jactantia reviviscens Mnemonica Ars, ad quam respexisse etiam Horatius L. II. sat. 4. v. 2, 6. sq. putatur, opprimere potius quam juvare memoriam, & ad ostentationem magis quam veram eruditionem comparata esse nobis quidem, quantumvis aliter sentiat Cicero (de Orat. L. II. c. 8. l. 360.), videtur. Cum tamen & tota in ordine sit posita, & veris nitatur principiis psychologicis, haud omni eam carere utilitate facile patet; quod etiam Tabulæ illæ Synchronisticæ, Historiæ universali discendæ haud parum afferentes adjumenti, demonstrant.

LECTORIBUS

PRÆSES.

Vitam laudesque Procancellarij ad Academiam nostram primi, ISAACI B. ROTHOVII scribere aggressus ante sedecim annos erat Theologiæ tum temporis Professor, deinde Doctor, tandemque in Episcopali simulque Academico munere post ROTHOVIIUM duodecimus, Reverendisf. D.n. JAC. TENGSTROM, novemque operis particulas a totidem Lycei nostri alumnis publicæ subjectas disquisitioni cum orbe erudito annis 1796—1801 Ipse communicaverat. Stetit deinde per integrum septennium opus, scripto quidem absolutum, sed in schedis Auctoris, e Cathedra Academica in altius solium interea evesti, latens, donec, vergente ad finem anno 1803, id votis daretur Historiæ nostræ amantium, ut, quod restabat, publicandum committeretur Celeberrimo Historiarum & Moraliæ apud nos Professore FRANC. MICH. FRANZÉN: quo etiam Præsides septem intra biennium prodierunt ejusdem particulae. Superfunt duæ, quas Fennicis Musis præter spem expectationemque omnium nostrum valedicens alter hicce Editor, cum bona Auctoris venia, evulgari a me voluit; in quo negotio quantumvis alienas, non meas tuear partes, non id tantum lætor multorum optatis per me iri satisfactum, verum & percommode exque animo mihi accidisse, ut, quod Respondentis ipso Auctore nati opera adjutus auspiciatus fuisset sincere dilectus quondam Collèga, id ego uterino hujus fratre usus incepti comite ingrederer.

rum ratione amplam atque luculentam omnino tradidit (*).

Duo inierat matrimonia. In priori, quod d. 29 Oct. a. 1604 Neocopiæ contraxerat, uxorem habuit *Annam*, filiam Consulis nominatæ Civitatis *Erici Laurentii*, neptim ex filia *M. Petri Jonæ*,
K k
Epi-

vois collocata; item a sic dictis *Prestepeningar*, pro 176 $\frac{1}{2}$ portionibus virilibus (*mantal*) annexæ suæ Ecclesiæ *Pargas* (9 öreS:mt å mantalet) pendendis, ut alia omittam; facile intelligent Lectores nostri ROTHOVIVM, cum publicas officii sui partes impigre & scite, ut bonum & pium virum decuit, administraret, nec minori solertia privatis suis invigilasse commodis, sicque prudenter temporibus servivisse, quibus nempe jam, in optimis imo civibus, mos invaluerat bona juraque Filci certatim quasi, & quoad Superiorum venia fieri potuit, in privatam transferendi potestatem.

*) Transibant nempe ad liberos ejus non modo supra nominata prædia Coronæ tributaria, ex regia gratia ROTHOVIO ejusque hæredibus in temporariam possessionem delegata, verum & hæreditatis jure villæ rusticæ parentibus dudum propriæ, nimirum *Källi* & *Hylkilax* in *Kaxkerta*, & *Tenby* in *Pargas*. Et cum præterea summam argenti haud contemnendam Coronæ scœnori dedisset, in fidem commodati oppignorata tennerunt IV prædia pagi *Syfilax* in *Pargas*, unum *Gunnarsnäs* ibidem, unumque itidem (nomen latet) in parœcia *Lundå*; ex quibus omnibus certo certius constat ipsum locupletes satis copiis rei familiaris superstites suos reliquisse hæredes.

Episcopi Strengnensis (*). Quot vero annos hanc thori sociam in vivis habuerit ignoramus, æque ac nos latet an liberos, & quosnam, ab illa susceperit? Ipsa vero mortua ad secundas nuptias transit, (de anno nil certi constat?) cum *Catharina*, Pastoris in Östra Husby *Andree Nicolai* filia (**); quam circa initium a. 1647 ipsi morte ereptam fuisse conjicere licet ex litteris consolatoriis, obitum pie defunctæ commemorantibus, quas d. 7 *Maji* nominati anni ad ROTHOVIVM miserat Cancellarius Regni III. Com. Ax. OXENSTIERNA (**).

Ex

*) Concionem, quam his in nuptiis habuit SYLVESTER JOHANNIS PHRYGIUS, *Poëta Laureatus Cæsareus & Rector Scholæ Lincop.* (denique primus *Superintendens Gotbob.*) typis excusam vidimus hoc titulo: *Brudepredikan öfver Kyrkoborden i Nyköping IJ. Berg. Rothovius och Jungfru Anna Ericbs dotter.* Stockh. 1605. 5 ark 2:o.

**) *Genealogia Rothoviana* MS. a quodam LAUR. WOLT. ROTHOF a. 1759 Alingsasæ qualitercunque compilata, (vid. supra p. 7 not.) illam *Catharinam Johannis* appellat; nos auctoritati Nob. v. STJERNMAN (*Adel. Matr.* T. I. p. 660) potiori jure fidendum putavimus.

**) Impresæ sunt hæ Litteræ, prælixum & amicissimum summi Mæcenatis in ROTHOVIVM nostrum satis superque testantes animum, tam in *Actis Litt. Svec.* Vol. I. p. 469 seqq. quam in *Mem. concernant Christine Reine de Suede* p. ARCKENHOLTZ T. IV. pag. 369. Mentionem

Ex his Conjugibus, sive ex harum alterutra,
 (nam non satis liquet?) ROTHOVIO natos fuisse VI
 filios & III filias, e variis Rothovianam Familiam
 K k 2 spe

simul injicit vigilantissimus Orthodoxiæ Svecanæ vindex
 atque arbirer controversiarum in Comitiiis ejusdem anni
 vehementer agitatarum de *Ep. Strengn.* JOHANNIS MAT-
 THIE *Idea boni ordinis & de Formula Concordiæ*, an pro
 Libro Symbolico Ecclesiæ Svecanæ jure æstimari debeat,
 nec ne? Cfr. *Minne öfver* TERSERUS p. 11 seqq.) Qui-
 bus denique addit: *Id unum pro amicitia nostra me-
 nendus mihi videbis, ut pro autoritate muneris tui
 cum Dominis Theologiæ Professoribus in Academia A-
 boënsi summo studio agas, velint in eo omnem nervum
 intendere, quo Liber Concordiæ cunctis diligentissime
 inculcetur, & super eo, tanquam commodissimo argu-
 mento, disputationes Theologica in Collegiis privatis
 instituantur, idque ut juvenus ab ineunte ætate veris
 Theologiæ principiis imbuta, nec per negligentiam, nec
 per aliorum persuasiones, ab agnitæ veritatis funda-
 mentis abstrahatur.* — Consensiste his genuinæ Luthe-
 ranæ Orthodoxiæ conservandæ studiis Acad. Ab. Cancellaria
 Ill. Com. P. BRAHE patet ex Protoc. *Conf. Eccles.*
 d. 17 *Maji* ejusdem anni 1647, ubi hæc leguntur: *Be-
 råttar M. Martinus Stodius, (e Comitiiis nempe nuper
 finitis redux, Cfr. supra pag. 60 seqq.) att Cancellarius
 bassuer sagdt, rådt och förmandt, att Presterskapet
 achta Religionem, læses in Academiis Liber Concordiæ;
 att inge Studenter sändas till Niderlandb och Enge-
 landb till att studera, för den Calviniske Lärnes skull;
 och skriffues Bookföraren till at införa Librum Concor-*

spectantibus monumentis didicimus (*); de quibus nobis innotuere pauca quæ sequuntur:

FILII:

1. BIRGERUS, quem natu maximum ideo arbitramur, quod prior reliquis fratribus ingenio & eruditione inclaruerit, edita nempe a. 1632 Rostochii Disertatione Acad. sub præsidio M. ERNESTI MYLII, de *Potentia & Actu* 4:0 fratribusque Abrahamo, Isaaco, Carolo & Laurentio dedicata; (Jonatum non nisi tres annos natum plane omittit.) in cuius rubro nomen ejus comparet mire satis hunc in modum (nescio qua ex causa?) contortum: *Bergerus de Rothovio Isaacus*. Juvenem obiisse putamus, quum nullam alibi ejus factam mentionem invenimus (**).

2. A

diæ, att Ungdomen må fåå kööpan. Sed hæc, antecedentibus jam inferenda, in transcurso quasi attigisse sufficiat, seculi polemicæ valde haud dubia indicia.

- *) Refert dicta Genealogia ROTHOVIVM XVIII habuisse liberos, quamvis nec plures nominet, quam quos nos jam recensēbimus, nec accuratius explicet quot & quos ex hac vel illa Coniuge suscepit.
- **) Hic *Birgerus*, fraterque *Abrahamus*, versibus Latinis a. 1629 Parenti, Orationem suam Synodalem de *Ministerio Ecclesiastico* Upsaliæ typis edituro, gratulati sunt.

2. ABRAHAMUS cujus annus. nativitatis æque latet, quem vero, præeunte *Birgeri* laudata dedicatione, sequentibus præponimus. Etiam hunc ROTHOVII filium litteris operam navasse docet Disertatio, quam Lugduni Batavorum d. 8 *Maji* anno 1637 edidit, de *optima ratione interpretandarum legum*, Præside Juris Professore D. JACOBO MESTERTIO, Parentique suo dicavit; cui vero præmatura morte ereptum fuisse inde concludimus, quod in litteris mox uberius recensendis, quas Pater d. 2 *Mart.* a. 1648 ad Ill. R. Canc. Com. A. OXENSTIERNA scripserat, *Isaacum* apellet filium suum tum temporis natu maximum,

3. ISAACUS, Ordinibus sacris initiatus, & a. 1650, edita eodem anno Disertatione pro gradu: de *causâ materiali*, Præs. Log. Prof. A. NYCOPENSI impr. Neocopiæ 4:o, Philosophiæ Magister creatus, post mortem Patris Pastorum Pargalensem a. 1652 adiit (*); quo vero haud ultra triennium perfun-
ctum

*) Petierat Parens indulgentissimus variis supplicibus litteris tam ad *Cancell. R. Ill. Com. Ax. OXENSTIERNA*, quam alios quosdam Regni Proceres missis, ut hoc beneficium filio (haud meritisimo?) concederetur; e quibus exempli loco apponere lubet, quæ ad jam nominatum *R. Cancellarium*, Patronum suum dudum exoptatissimum d. 2 *Mart.* a. 1648 scripserat: *Högårade Herre! E. Gr.*

Etum fuisse videtur, vacuum munus circa a. 1655
 M. JOH. PRATANO (de quo infra) relinquens. In
 matrimonio habuit CHRISTINAM RATH, Consulis
 Wi-

*Nådhe ha fuer jagh utt min sorg och ålderdoms bedröf-
 velse tillskriffuit om min äldste Son, Isaaco, at han
 genom E. Gr. Nådhe bekommer confirmations bref uppå
 Pargasens Pastorum. Andock jagh thet icke ha fuer
 bekommit, hoppas jagh lijkväl utaff E. Gr. Nådhe ett
 önskeligit svar. Therom jagh ha fuer talat medh Vål-
 borne Herren Presidenten (JÖNS KURCK) samt Vålborne Herr
 JOHAN BERENDZ, (tum temporis Satrapa Dalekarliæ &
 gener Senatoris R. JOH. KURCK) Till E. Gr. N:de sän-
 der jagh copiam aff mitt breff på Pargas, hvilket utb-
 viisar, att en Finsk Församling här vidh Staden be-
 nämnd Rendämäki ha fuer tillförene legat under Biskops
 Embetet; men S. Kungen efterlät mig den andre
 Församlingen i min tidh, för Svenska språkets skull
 (Vid; Inpra p. 251.) Nu medhan tiden lijder, begåvar
 jagh att min Son må mig in Pastoratu Pargasensi
 succedera, och at then andre Sochnen må liggia under
 Episcopatum igen, såsom förr ha fuer varit &c. — De-
 tulerat eandem petitionem Ill. Drotzeto R. & Academiæ
 Cancellario Com. P. BRAHE, qui in Consistorio Acad. d.
 12 Aug. ejusdem anni præsens eam sua commendatione
 fuffultam Senatui Acad. ventilandam proposuit, qua de
 re hæc in Actis dicti diei leguntur: Proponerådhe H.
 Gr. N:de Academiæ Cancellarius, buru såsom H. E:bt
 Biskopen ha fuer begårdt Pargas åth sin Son H. Isack,
 han skulle blifva dher Pastor, och Rändämäki skulle å-
 ter adsigneras åth Biskoparne, såsom thet och tilförende*

Wiburg. PETRI RATH filiam, in hoc conjugio matrem unius filii, cui nomen *Isaacus*, & unius filiae *Margarethæ*. Post obitum ROTHOVII nupsit viduo Consuli in *Fahlun* HENRICO KOCK.

4. CA-

varit hafver, effter som thenne Sochnen ligger här när, at Episcopo loci kan vara themedb bättre betient. Sådte och sigb vara thertill benägben, emedban H. E:bt Procancellarius hafver tient i så långan tijdb, och nu i sin ålderdom ville gerna försörja sin Son medb någbon lägenbeet, allenast H. Isack wore capabel dertill, och frij för then förre swagheten. (Ebrietati deditum fuisse suspicamur?) 2. Om Sochnen vill emottagba bonom? 3. Om Adelsmän, som dber i Sochnen hafva sina godz, åbre dermedb tillfredz? 4. Om D. D. Aschillus Petrus är icke dbermot? (An quod Archipræposituræ suæ paroecia Pargas subjaceret?) Mente fördenksuld rådbeligit vara, att Pro-Cancellarius skulle sättia H. Isack till Kapplan i Pargas så länge han lefver, at man interim kunde förnimma huru han sigb ställandes varder; Begärandes at Senatus Acad. ville sårja sin meningb.— Här om bleff voteret och funnit för godt, att H. Isack skall blifva Kapplan i Pargas till prob på ett eller annat åbr till görandes, spe successionis, att dber han ställer sigb tillbörligen, succederar han sin Fadber effter hans dödb, hwilkens succesfor utbi Episcopatu kan väl venögd vara medb Rändemåki. Skall och H. E:bt Procancellarius försåkras utbaff H. G. N:de, så och utbaff Consistorio, at Herr Isack bonom i Pastoratet i Pargas succederande varder. Elliest om välb:te Pro Cancellarius vill unna sin Son Pastoralia, som the kallas, thet stände

4. CAROLUS, variis litterarum studiis egregie imbutus. Disertationem Aboæ edidit a. 1644 Præsidi de *Polit. Prof. M. MICHAELE WEXIONIO*; postea vero, procurante Ill. A. OXENSTIERNA, stipendio quodam publico sublevatus (*) iter aliquot annorum per varias exterarum regiones instituit, unde a. 1650 redux, ad Jurisprudentiam imprimis colendam & exer-

boos bonom. Inkallades förtbenskuldb H. E:bt och tackadbe H. G. N. och Senatus tberföre, begerandes tber på nu försäkrings skrift. Cum itaque in Nob. v. STIERNMAN: Aboa Litt. p. 43. ISAACUS Isaaci ROTHOVIVUS jam a. 1650 Pastor Pargensfis fuisse dicitur, Vicarium Pastorem fuisse credas, redditibus forte pastoralibus ei simul a Patre concessis?

*) Exponunt rem uberius Litteræ optimi Patroni ad Patrem Ep. ROTHOVIVUM d. 17 Dec. a. 1645 Holmiæ datæ: (In Rev. Prof. & Doct. M. FANT *Obss. select. Hist. Svec. illustr.* p. 147.) *Commendasti mihi Filium tuum (Carolum) de meliori nota; cumque tibi plures divina benedictione contigerint, rogasti ut pro hoc apud S. R. M:tem Dominum nostram intercederem, quo ipsi in aliquot annos stipendium concederetur. Ego hanc nactus occasionem amorem tui meum declarandi, id egi quo potui studio, atque obtinui, ut clementia S. R. M:tis ipsi filio tuo ex Aboënsi vecligali 200 thaleri imperiales annuatim spatio triennii numerarentur; quo subsidio tenuiores res tuæ ex parte sublevari poterunt, atque filius tuus, si consilio meo paruerit, justamque adhibuerit diligentiam, se per Dei gratiam honesti muneris capacem reddet.*

exercendam animam applicuit (*). Consulem Justitiæ Urbis *Fahlunensis* demum factam fuisse perhibet Rev. SPegel, (*Bisk. Chrön.* p. 147) quocum auctor Genealogiæ *Rothovianæ* quodammodo concinit, referens ipsum fuisse *Burgrefve i Falun*. Desideratur tamen in indice Consulium *Fahlunensium*, quem exhibet Spect. ABR. HÜLPHERS, rerum hujus generis accuratissimus plerumque scrutator, in suo
L 1
Itine-

*) Bello exardescente Polonico eum iterum peregre profectum, negotio cuidam publico, ut videtur, intentum, & a Polonis captum fuisse, innuunt litteræ LAURENTII ROTHOVII d. 23 Aug. a. 1656 ad Oecon. Templi Cath. Ab. GUDMUNDUM JACOBI ROTHOVIIUM (necio quo affinitatis gradu LAURENTIO junctum?) misæ, in quibus refert: CAROLUS ROTHOF *äro medh sin Grefve* (Quis hic, certo haud constat? suspicor fuisse *Seu. R. Ill. Com. BENED. OXENSTIERNA t. t. Gen. Gab. Districtus Warsoviensis*, fraudulenter a Polonis, fidem datam rumpentibus, captum una cum Com. ARV. WITTENBERG, multisque aliis Suethici exenitus Præfedis, in deditioe urbis *Warsovie* d. 21 Junii a. 1656; e qua vero captivitate mox insequens celebris R. CAROLIGUSTAVI ad eandem urbem de Polonis dd. 19, 20 & 21 i Julii reportata victoria ipsum liberavit. Cfr. S. PUFENDORFII *Comment: de rebus a R. CAROLO GUSTAVO gestis* L. III. §. 22, p. 156.) och många förnämme Generals Persöbner fången af de skelmiske Påbler, som intet höllo Gr. Wittensbergs accord; men efter denne store Segervinning, håppas jagh de äre löse igen. (Autographon harum Litterarum servatur in Collectione MSS, Historicorum Cæl. PORTHAN.)

Itinere Dalecarlico, (*Dalresa* p. 357) ubi hujus loco infert quendam JOHANNEM ROTHOF, per bieunium *Burgrefue* s. *Ófver - Borgmästare i Fahlun*, nobis omnino ignotum; quare b. Episcopi Genealogiæ suæ peritioribus nepotibus hæc altius discutienda relinquimus. — Matrimonio ei junctam fuisse *Ingridem Gaveliam* ex sæpius jam citata Genealogia didicimus.

5. LAURENTIUS, natus a. 1624 & denatus a. 1666. Etjam hunc ROTHOVII filium litteris operam dedisse, longumque ad exteros iter suscepisse novimus (*); quo confecto a. 1654 Inspector Officiarum cupræarum in *Avestad* constituitur, uxoremque

*) Juvat in testimonium rei attulisse excerpta quædam e litteris ROTHOVII Patris ad R. Canc. III. AX. OXENSTIERNA d. 12 Aug. a. 1650 mislis: *Medhan jagh nu vantar, at min Son Carolus skall komma hem till Stockholm igen, vill jagh nåst Gudh Alsmåchtig hafva honom i E. Gr. N:s händer till all godb promotion befallat; intet tvistandes, att såsom E. Gr. N:de hafver begynt benom att bågna, varder och thet samma härefter nådeligen görandes. — Then andra Laurentium är jagh så bedröffvad öffuer, att jagh ingen rådb vet, effter thet han hafver emot allt hopp rådb och zanckar satt sigh nedb uti Paris i Franckrike, thådan jagh veet migb aldrig kunna lösan. Och ju längre han där är, ju mer ökas skulden &c. (In Collectaneis MSS. Nordinianis.)*

que eodem anno duxit *Brigittam*, Assessoris *Leonhardi Johannis* (Leonart Hanssons) filiam; ex qua ei natus est filius *Leonardus*, (Bergsfogde i Östra JernBergslagen) cujus filius *Laurentius*, demum Subchiliarcha (*Öfverste-Lieutenant*) Equesque R. Ord. Ensis. in Nobilium Ordinem a. 1721 relatus est, nomine RIDDERHOF (*), Centutionis partibus in Legione *Westmanlandica* tum temporis perfectus.

6. JONAS, natus a. 1629 d. f. Oß. Privata Aboæ aliquamdiu usus informatione M. ENEVALDE SVENONII, primum Academicum Specimen de Comitibus in lucem emisit a. 1646 Præf. M. MICH. WEXIONIO, eodemque anno & Præside alterum: de *Politices constitutione*. A. 1648 Respondentem egit Dissertationis a SVENONIO publicatæ, de *Axiomate*; quem fidelissimum præceptorem Upsaliam comitatus, Respondentis loco ibidem defendit a. 1649 ejus Dissertationem: de *legitima vocatione ad munus in Republica*, & a. 1650 ejusdem Theses de *vitiositate morali* (**). Visitatis posthac variis exteris populis,
L 1 2 a. 1664

*) Cfr. v. STIERNMAN *Adel. Matr.* d. 2 p. 1429.

**) Ipsum circa a. 1656 studiis Theologicis deditum Sacros adire Ordines meditatatum fuisse, consilia vero postmodum mutasse, docent jam citatæ LAURENTII ad GUDM. RO-THOVIVM litteræ.

a. 1664 d. 25 *Nov.* R. Dicafterii Holm, Advocatus
Fisci, a. 1668 d. 7 *Maij* Assesor ibidem, & deni-
que a. 1674 Secretarius Revisorius denominatus est,
& d. 30 *Sept.* a. 1675 Nobilitatis insignibus atque
dignitate condecoratus, nomine ROTHAF. Mortuus
Holmiæ d. 29 *Jul.* a. 1676, Thori sociam sibi ele-
gerat HELENAM Antonii TROTZIG, ex qua filium
habuit JONAM, patri superstitem & Legiferi mune-
re denique ornatum, mortuum d. 4 *Aug.* a. 1721,
prole mascula orbum. — Viduam Patris JONÆ ROT-
HAF duxit JOH. HOGHUSEN, demum Satrapa
Uplandiæ, & Liberi Baronis dignitate insignitus (*).

FILIAE

*) Cfr. v. STIERNMAN *Adel. Matr.* D. 1 p. 659. — Præter
VI jam allatos Ep. ROTHOVII filios, occurrit in Actis
eœvis quidam MATTHIAS ROTHOVIVS, *Smolandus*, jam
a. 1646 Conrector Scholæ Helsingforsensis, Philof. Magi-
ster Aboæ 1650, Rector Scholæ Cathedralis Ab. a. 1664
& mortuus a. 1670. Quamvis in Catalogo Conrectorum
Helsingforsensium (*Abo Tidn.* a. 1772. p. 245.) appelle-
tur MATTHIAS *Isaaci* ROTHOVIVS, dubitaverim tamen i-
psum fuisse filium Episcopi, cum nec in supra nominata
Dedicatione Disertationis, quam Rostochii a. 1632 edidit
BIRGERUS ROTHOVIVS, nec in Genealogia *Rothoviana*
MS. hujus *Matthiæ* ulla mentio fiat. Appellat præter
hæc ipsum v. STIERNMAN in *Aboæ Litt.* p. 43. MAT-
THIAM *Lawrentii*, sed ut nobis videtur æque dubio indi-
cio? Ut alios in fastis Finlandiæ sec. XVII:mi & litte-
rariis & ecclesiasticis *Rothoviano* nomine insignitos ta-

FILIAE

Episcopi ROTHOVII, maturam ætatem assecuta, fuere:

1. ELISABETH, quam a. 1628 collocaverat M. SVENONI VIGELIO t. t. Lectori Gymnasii Revalensis, tandem Pastori in *Pedersöre* & Præposito Generali Ostrobothniæ. (Vid. supra p. 53 seqq. (*).)

2. MA-

ceam, in *Genealogia* gentis hujusce sæpius nobis commemorata haud obvios. — Interim tamen observandum plerosque saltim *Rotboviorum*, quos jam per bina prope secula muneribus variis, potissimum Ecclesiasticis, Finlandiæ præfuisse novimus, esse posteros JOHANNIS ROTHOVII, fratris Episcopi nostri, Subchiliarchæ & Præfecti Arcis Kexholmensis, (*Öfverste Lieutenant och Commendant på Kexholm*) quod & dicta *Genealogia* satis comprobatur. — Alterum ROTHOVII nostri fratrem JONAM, cum quò in juventute communia studia exercuerat, *Superintendentem Calmarie* fuisse, jam supra p. 4 observavimus. Cfr. de ipso ejusque posteris PETRI JONÆ ANGERMANNI *Ep. Wex.* Concionem funebrem, in ejus exequiis habitam, impr. Calmarie a. 1627, & RHYZELII Episcopo. P. 2, pag. 76.

*) Allatis l. c. ex *Genealogia Rothoviana* addere licet: filiam S. VIGELII CATHARINAM nuptam fuisse 1. Pastori Ecclesiæ in *Eknås* M. JOHANNI BAHN, & 2. Pastori MATTHIÆ Simonis Pastori ibidem a. 1679.

2. MARGARETHA, nupsit a. 1643 Med. Profefori Aboënsi ERICO ACHRELIO, in hoc conjugio VI liberorum mater, e quibus filius M. DANIEL ACHRELIUS, Eloquentiæ Profefor Ab. factus, patri in exequiis ejus parentavit. (Cfr. *Abo Tidn.* a. 1793. N. 42. & Disfert. Cel: BILMARK de Profeforibus R. Acad. Ab. P. 2 pag. 20.)

3. MARIA, in matrimonium data M. JOHANNI PRATANO, Log. Profefori Ab. ad quas nuptias d. 7 *Maji* a. 1650 celebrandas Parentem filiæ dilectiffimæ Litteris d. 19 *Apr.* proxime præced. omni quo decuit verborum honore, inter alios, Cancellarium quoque Academiæ Ill. Com. P. BRAHE invitasse, ex autographo harum litterarum, in prædio nobili *Rydboholm*, cum multis aliis ad Historiam Fennicæ & civilem & litterariam spectantibus monumentis, servato, cognovimus. De PRATANO vero e Cathedra Academica primum ad Pastoratum *Pargasensem* (*), & dein ad *Kimitoensem*, translato, jam in antecedentibus, pag. 262 diximus.

Quan-

*) Rem accuratius expediunt sequentes Ill. Acad. Canc. & Com. P. BRAHE ad Consist. Acad. Ab. d. 26 *Oct.* a. 1655 misis Litteræ: *Emedan vij förnimme Pargas Pastorat i Finlandb, där ocb vij vår pretention ocb Votum biffue*, (Quo jure tituloque hoc urserit haud intelligimus?) *ledigt vara, ocb någre af Profeforibus*

)

(

Quantum quidem ex Actis, quæ consulere nobis licuit, intelleximus, bona firmaque valetudine per omnem fere, ad fessam usque ætatem productam, vitam usus est; cui nec anxie providus unquam pepercit, modo publicis Ecclesiæ, Reipublicæ Academiæque commodis, vel aliis officii gravissimi partibus quibuscunque, invigilandum sibi esset (*).
Placi-

*Philosophia der vidb Academien beklåde Præsteäm-
bet, som heller åstunda att vara medb ett sådant för-
nämbeligt giäldb; än medb någon Philosophisk Profes-
sion, försörgte; Så aldenstunds det är Constitutionerne
liksamätigt, såsom och ungdomen till större nytta och
förkofring, att the Profesores Pbilosophiæ, som Prester
ärot. komma ifrån Academien till andre lägenbeter, och
unge skickelige personer i deras ställe förordnas; Dy
är vår vänlige begåbran, at E. E:ht och I gode Her-
rar, en af v:te Philosophis, nembl. M. Johan Prata-
num till Pargas Pastorat promovere, på dedb vij till
den Profession han besitter, een annan skickeligh och
ungb persohn måge kunna fårbielpa. &c.*

* Comitia Regni, suo ævo frequentissima, rarius tamen adit, sive quod deliberationibus quibusvis politicis minus delectaretur, sive quod molestiæ longi & periculorum pleni itineris Svecias inter Fennicasque oras instituendi, ipsum Dioceseos suæ Academiæque rebus procurandis lubentissime occupatum, domi suæ plerumque detinerent; qua ex causâ & Comitiiis anni 1635 venia Regia absuit, ipsi sequentibus Litteris d. 2 Oct. ejusdem

Placidus itaque semper, quamvis ingenti negotiorum mole undiquaque obrutus, ad seram usque senectutem transegit annos, finem denique impositurus præclaræ & egregiæ vitæ curriculo, qualem deceret probum & genuinum Antistitem Ecclesiæ Christi, qui non tam sibi & suis, quam qui Deo, Religioni, Patriæ Litterisque totus quantus & juvenis & senex vixerat. — Proxima die Dominica ante obitum suum solitis sacris in Templo Cathedrali peractis, simulque Cœnæ Dominicæ, pio quo suevit animo, affuerat; cum vero domum rediret, tanta deflectione virium laborare cœpit, ut lecto incumbere statim necesse habuerit, nullis tamen mor-

anni gratiosissime concessa: *Vij* CHRISTINA - - *Vår* ynnest - - *Effter* det Her Biskop *Vij* förnimme utaf Eder skrifvelse, huru besvärigit Eder vill falla, synnerligen vidb denne årstijdb och för Eder Alderdoms swaghet skuld, att reesa hijt till den berammade Rijcksdagb, enkannerligen för den swårbeten, som ryggreesan medb sigb bringa kunne, att på den tijdb till eventyrs bvarken bårendes eller bristandes varder; Dy baffe *Vij* sådanne olågenheter nådigst betrackadt, och åre dermed väl till fredz, att I för denne gången blifve bemma; Dock att I förordne ev beskeden och skickeligh man uti Edert ställe, som på Edre vegner medb de andre Biskoparne kan tillsamman tråda, och förnimma bwadb proponeret blifuer. Hvilket *Vij* Eder, till effecterrättelsz &c. &c. (Ex Arch. R. a. 1635 fol. 887 vers.)